

DEU ANYS DEL PAPA FRANCESC

Es compleixen estos dies 10 anys de l'elecció del Papa Francesc. Qui viu en l'actitud de profunda comunió que ha de caracteritzar la relació dels catòlics amb el Successor de Pere, no pot més que donar gràcies a Déu pel que el Papa està aportant a l'Església. Els seus gestos, les seues paraules, la seua actitud d'acolliment cap a totes les persones sense condemes prèvies, i els plantejaments espirituals que sostenen els seus ensenyaments són una invitació a que no visquem a l'Església mirant únicament el passat, a no tindre por de llegir en els signes dels temps una invitació de l'Esperit a afrontar els reptes que el món actual planteja a l'anunci de l'Evangelí, i a viure una autèntica conversió pastoral en continuïtat amb els ensenyaments del Concili Vaticà II. Per això, vos convida a reflexionar sobre tres claus que ens poden ajudar a entendre el seu magisteri i el seu pontificat.

El papa Benet XVI en la seua encíclica *Deus caritas est* ens va recordar que les exigències de la moral cristiana no han de ser vistes com una negació de l'humà, sinó com un camí per a viure l'amor en plenitud. Francesc ens convida a donar un pas més: a presentar el cristianisme com el sí de Déu a cada persona, i que no el reduïm a un conjunt de veritats abstractes o de normes que prescindeixen de la situació concreta de cada ésser humà. El camí de santedat és un procés que tots estem cridats a seguir, però este procés té un caràcter progressiu. Per això, ningú pot arrogar-se el dret de decidir sobre la salvació o la condemnaió de l'altre, ni de jutjar a ningú. El Papa vol que l'Església siga percebuda com un lloc de misericòrdia més que de judici, i que presentem les exigències de la vida en Crist com un estímul per a créixer en l'amistat amb Déu.

El cardenal Ratzinger en una conferència als catequistes en el jubileu de l'any 2000 va dir que la nova evangelització no consisteix en grans esdeveniments, i que cada vegada que se sembla l'Evangelí en el cor d'algú, hi ha nova evangelització perquè esdevé una cosa nova. El papa Francesc afig un element important: l'evangelització només és possible quan el cristianisme es viu i s'anuncia amb alegria. El seu document programàtic es titula precisament *L'alegria de l'Evangelí*. El tema de l'alegria reapareix després en altres exhortacions. I és que en l'anunci de l'Evangelí no sols és important el que diem, sinó com ho diem i com ho vivim. Que la nostra manera d'evangelitzar i la nostra vida no desdiga del que anunciem.

L'Església té una llarga història i, per això, en Ella trobem moltes adherències que no són essencials ni en la seua estructura ni en la seua vida. Ha viscut i continua vivint en cultures molt diverses i ha de conèixer les claus de comunicació de cadascuna d'elles per a anunciar el missatge de la salvació. En això consisteix la inculturació de l'Evangelí. El papa ve d'una església sense tanta història, amb estructures més senzilles i elements culturals que no són exactament els nostres. Moltes de les seues paraules i dels seus gestos poden ser una provocació saludable per a nosaltres, perquè no ens aferrem a les coses accidentals, i visquem en un estil més senzill. D'esta manera, el rostre de Crist serà percebut amb més claredat.

****Enrique Benavent Vidal, arquebisbe de València***